

عنوان مقاله:

ساختار مدیریت تعارض در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی علوم مدیریت و حسابداری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

شیرین صمصامی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد طبس دکترای زبان و ادبیات فارسی مرتبه استادیار

محمد رضا ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد طبس

خلاصه مقاله:

انسان ها برای برقراری ارتباط و تعامل باهم دیگر ناگزیر از داشتن رفتارها و اعمالی هستند که تفاوت های ذاتی و اکتسابی این رفتارها، تعارضات میان آنها را اجتناب ناپذیر می سازد. یکی از محورهای اساسی و مهم رفتار سازمانی، تعارض میان افراد است که به دلایل متعدد از جمله اختلاف در احساسات، اهداف، خواسته ها و ارزش ها ما بین افراد به وجود می آید که مدیریت تعارض یکی از رویکردهای مهم رفتار سازمانی، درصدد کنترل و کاهش این تعارضات است. از سوی دیگر در حوزه علوم انسانی استفاده از آثار فرهنگی ادبی یکی از محورهای اصلی توسعه جامعه است. شاهنامه فردوسی هم از این ارزش برخوردار است؛ بویژه در مورد موضوع تعارض چرا که " تضاد و کشمکش" عنصر کلیدی این کتاب است. در جستار حاضر با روش توصیفی تحلیلی به بررسی تعارضات میان فردی و راهکاری مدیریت تعارض در چند داستان پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

تعارض، مدیریت تعارض، شاهنامه فردوسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1671756>

